

«Νόμος και τάξη» - Η ιστορία που επαναλαμβάνεται ως φάρσα

Του Χρήστου Τσούτση

Το δόγμα «Νόμος και Τάξη» το είχαμε δει έντονα ως ιδεολόγημα της μνημονιακής εξουσίας τα προηγούμενα χρόνια ειδικά στη κυβέρνηση Σαμαρά. Μια κυβέρνηση που πέρα από το νεοφιλελεύθερο χαρακτήρα της σε επίπεδο οικονομίας και σκληρών δημοσιονομικών μέτρων, είχε μάθει να επιβάλλει την οικονομική της πολιτική μέσα από τη καταστολή, τους τρομονόμους, τους εκβιασμούς και τη καταστροφολογία.

Μετά τον «έντιμο συμβιβασμό» της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛΛ το καλοκαίρι του 2015, κυρίως ο ΣΥΡΙΖΑ (διότι οι ΑΝΕΛΛ πάντα στο κομμάτι της λαϊκής Δεξιάς και της ακροδεξιάς τοποθετούνταν) εγκατέλειψε σιγά-σιγά την αριστερή φρασεολογία, αντίγραψε ατάκες περί «κανονικότητας» ξένες με τη λογική της αριστεράς βάση της οποίας αυτοπροσδιορίζοταν μέχρι εκείνη τη στιγμή, ταιριάζοντας έτσι στο νέο επικοινωνιακό κουστούμι και στις νέες μνημονιακές υποχρεώσεις, τις πολιτικές δηλαδή που έπρεπε να υλοποιήσει.

Παρά ολ' αυτά, ο Τσίπρας ως πρωθυπουργός ή η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛΛ δεν είχαν τα ίδια χαρακτηριστικά με τους προκατόχους τους στη πολιτική, στη στρατηγική και την επικοινωνία ή στο τρόπο άσκησης εξουσίας, άσχετα με το αν εφαρμόζαν παρόμοιες ή ίδιες πολιτικές στην ουσία και οι δυο.

Την τελευταία περίοδο όμως παρατηρούμε ένα ιδεολόγημα να επιστρέφει πάνω από τη χώρα. Το ιδεολόγημα, « Νόμος και Τάξη»... Η τροπολογία της ντροπής με τη ποινικοποίηση όσων αντιδρούν και οργανώνουν την αντίδραση τους μέσα από το αγώνα για τη προστασία της πρώτης κατοικίας και αντιστέκονται στους πλειστηριασμούς, βάζει την κυβέρνηση στο κάδρο μιας αλαζονικής και ακροδεξιάς λογικής σχε σχέση με το πως «απαντώ σε αυτούς που με ενοχλούν να πράξω τα συμφωνηθέντα». Όπου βλέπετε ενόχληση βάλτε σωματεία, φορείς, επιτροπές κατά των πλειστηριασμών με τελευταία και τη λάσπη εναντίον του ΚΚΕ και του ΠΑΜΕ, που για πολλούς στο κυβερνών κόμμα δεν θα έπρεπε να αντιδρά.

Όμως αυτό δεν είναι ένα τυχαίο γεγονός είναι μια συνεχεία μιας ιδεολογικής μεταστροφής που η αφετηρία της βρίσκεται στο πρακτικό μέρος, στα χημικά εναντίον διαδηλωτών μέσα στο κλειστό χώρο του ειρηνοδικείου.

Ποιος στηρίζει αυτή τη τροπολογία όμως πέρα από το Σταύρο Κοντονή; Μα φυσικά ο Ευκλείδης Τσακαλώτος ο οποίος πέρα από πρώην μαρξιστής και αριστερός μετα-κενυσιανός, είναι και πρώιμος εκβιαστής των αγαπημένων του συντρόφων, όσων εντάσσονται στους 53. Με τη στάση του δηλώνει ότι, αν δεν ψηφίσουν τη τροπολογία για την προστασία των πλειστηριασμών θα ρίξουν τη κυβέρνηση. Πρέπει να σταθούμε σε αυτό όμως. Πως δηλαδή ένας άνθρωπος που προσδιορίζει τον εαυτό του στα αριστερά πράττει κάτι ακριβώς αντίθετο σε συνεχή κλίμακα, δικαιολογώντας το πάλι με αριστερή φρασεολογία. Απίστευτο..

Άρα όπως λέει και ο σοφός λαός «ήρθε το γλυκό και έδεσε...», ήρθε λοιπόν και ο ιδεολογικός καθοδηγητής του κόμματος που τυχαίνει να εφαρμόζει μνημόνια, αλλά παράλληλα, να είναι και η εσωτερική αντιπολίτευση του Τσίπρα μέσα στον ΣΥΡΙΖΑ να εκβιάσει, να δικαιολογήσει και εν τέλει να προτείνει τη τροπολογία Κοντονή...

Χρέος μας σίγουρα είναι να παλέψουμε ώστε τέτοιες πολιτικές να ανατραπούν. Πολύ περισσότερο αυτό το πρωτοφανές έκτρωμα που ούτε ο Σαμαράς δεν κατέβασε επί της μνημονιακής διακυβέρνησής του. Το τρολάρισμα θα είναι αν κυβέρνηση χρησιμοποιήσει κάποια θέση του Τζιόρτζιο Αγκάμπεν για να δικαιολογήσει το καθεστώς Νόμος και Τάξη, ξεθάψει καμιά παλιά συνέντευξή του αλλοιώνοντας και πάλι τα νοήματα (συνήθης πρακτική) ως εργαλείο ενάντια στους πολίτες για να περάσει τη πολιτική της. Θα το καταλάβουμε αυτό όμως αν ακούσουμε το Δουζίνα να υπερασπίζεται το κυβερνητικό έργο και τη τροπολογία...